

Publicerad 2008-12-22 15:45 av Algotezza

Dokumentär prosalyrik

Sann dröm/ sanndröm

Jag har skrivit aforismer sedan många år, ja, egentligen sedan jag lärde mig skriva och innan dess tänkte jag dem bara. På senare tid har jag börjat illustrera dem med lämpliga "gubbar" och "gummor". Häromdagen aktualiserade jag en gammal aforism som jag nog inte riktigt själv vet vad den betyder, för att illustrera den med lämplig "gubbe". Den går så här: "Glömskan är en grå liten traktor, djupt harvande."

En vårnatt hade jag följande dröm. Jag hade lämnat jordelivet och befann mig "uppe hos Gud", som visade sig var ett väsen som på en gång var man och kvinna, moderlig och kvinnlig, men ändå faderlig och manlig. Bakom honom/henne fanns ett fält där en liten grå traktor körde och harvade. Jag sade till Gud att jag ville tillbaka till jordelivet, men Gud undrade: "Varför det? Det regnar ju bara över hela jorden! Stanna här!" Jag kunde se över något slags kant ned på jorden hur det bara regnade och regnade. Men jag visste inte vad jag ville, jag tvekade. Det var så skönt hos Gud, lugnt och stilla, och det var bara vi två och ett fält med popplar runt där traktorn idogt harvade. Då svarade Gud: "Om du inte ger dig tillbaka nu, finns ingen återvändo, då måste du stanna!" Medan Gud sade detta fortsatte den lilla grå traktorn köra fram och tillbak i bakgrunden över fältet. Då väckte mig min fru som undrade vad klockan var.

/Algotezza

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Algotezza med Poeter.se id #2040 innehar upphovsrätten